

Competitie ABL-stijl

Goed op weg!

Militaire schietcompetities hadden vroeger het imago wat saai te zijn. Alles had meer te maken met precisie. Niet dat er iets mis is met olympische disciplines, maar laat ons eerlijk zijn, met één hand op je rug pistool-schieten ga je niet meteen toepassen op een gevechtssmissie. Sinds korte tijd waait er door de Belgische legercompetitie een nieuwe, frisse wind. En daar zijn we niet rouwig om.

door Mike De Vlamincx

Een tijdje geleden (zie AK56 #103) heb ik u al kennis laten maken met Carl Deleu, mede-organisator van de fijne Low Velocity Rifle (LVR) wedstrijden die in België populair zijn. Carl blijkt buiten een begenadigde sportschutter ook nog eens sportmonitor te zijn binnen het Belgische defensieapparaat. Meer nog, deze jongen begrijpt ook nog eens dat iedereen wint met een goede band tussen leger en natie. Sinds enkele jaren is hij ook één van de vernieuwers in het concept van de militaire competitie.

Star

“Defensie” is niet bepaald een flexibel iets. Om bepaalde zaken te veranderen moet je vaak koppig doorzetten. Gelukkig is Carl zeer gedreven. Na meerdere demonstraties aan de hoge piefen werd er akkoord gegaan om bijvoorbeeld een PACT-timer te gebruiken bij het op steelplates schieten. Zelfs een IPSC-achtige schijf was iets waar ze bij den ABL nog nooit van hadden gehoord. Beeld je maar eens in dat je de collega's van de organisatie opeens moet laten meedraaien met timers, alfa's, charlies laat tellen en nog eens naar veiligheid kijken ook. De oplossing is eenvoudig: we roepen die jongens van de IPSC wereld er toch

gewoon even bij. Dit is nu één van die zaken waar we heel vrolijk van kunnen worden. Het leger roept de hulp in van dynamische sportschutters om hun kennis door te geven. En zo geschiedde, burgers en militairen leren van elkaar, zij aan zij.

(N)TGS

Er zijn wel meer dingen in verandering in het Belgische leger. Eén er van is het (N)TGS systeem. Deze (Nieuwe) Techniek Gevechts Schieten leert wapendummies in een snel tempo om veilig om te gaan met hun wapens. Tijdens deze modulaire opleidingen leren soldaten standaard procedures om storingen te verhelpen, om dekking te zoeken als ze herladen enz. Op zich een goed systeem dat je soldaten zich voorspelbaar gaan gedragen. Echter, als je echt veel met wapens omgaat ervaar je de TGS-techniek niet altijd als de beste oplossing. Bottomline is dat Jefke en Janneke de wapens aan de praat kunnen houden, en dat is goede zaak.

AK56 Wapenmagazine kreeg ook lucht van deze nieuwe actievere competitie en Obersturmbahnführer Krummholz besloot om eens poolshoogte te

Shooting boxes, timers, dynamiek. het was voor de meeste Belgische deelnemers én de organisatie relatief nieuw. Maar niet voor de AK56 redacteur die zoals altijd aan zijn zwarte commandomuts te herkennen is.

laten nemen. Het Belgische leger wilde zijn competitie ook internationaal wat meer prestige geven en we waren best nieuwsgierig hoe de Nederlandse teams het er van af zouden brengen. Plaats van afspraak was de kazerne “Roi Albert” in Marche en Famenne. En zo werd onze Mike om 04.45 uit zijn bed gelicht en stond hij om 07.00Hr local time in geef acht met een FN FNC en zijn FN GP (Browning High Power) in de hand.

Gaan we nog schieten?

O ja, bijna vergeten, er is ook flink wat geschoten... zoveel dat de competitie over twee

Helaas, 'onze Mike' had voor een keer eens zijn dagje niet. Alles wat maar wat kan tegen zitten kwam hij tegen.

Teken aan de wand

Vol goede moed vloog ik er in. Na de eerste stage zag ik al een vaag teken aan de wand. Op de IPSC-achtige schijven waren verdacht veel C's en D's te vinden en zelfs missers. Geloof mij, ik kan best wel een kleiduifje raken binnen de seconde op 100m

dagen gespreid was. Ik, blij met de uitnodiging, had slechts één dag ter beschikking. Ik zou dus de zeven stages op één enkele dag afwerken. De militairen zaten in squads ingedeeld en kregen een timingstabel wanneer de briefings waren en wanneer ze op de diverse stages hun ding mochten doen.

Het zat wat tegen...

Ooit IPSC of DSR geschoten? Om enige kans op succes te hebben is er een degelijke planning nodig om een stage op een snelle en efficiënte manier door te komen. Planning kost tijd, en die ontbrak ons een beetje. We waren aangenaam verrast om de stages te zien. Deze waren vernuftig opgebouwd en er werd zeer goed met de beperkte ruimte om gesprongen. Op één schietstand werden vaak twee

stages naast elkaar afgewerkt om tijd te besparen. De meeste Belgische militairen hadden nog nooit van een PACT timer, verplaatsingen, bobbels, no-shoots, peppers, verplichte shooting-boxen en nog meer ongein gehoord. Te veel vernieuwing zou misschien kunnen leiden tot "tilt" slaande militairen. Wij zagen dus een mooie mix van dit alles, maar allemaal goed haalbaar met wat goede wil. Drie stages waren uitsluitend met pistool. Eén stage was gemengd pistool/geweer en drie stages waren FNC only. De afstanden varieerden tussen 5 en 100 meter. Eerlijk gezegd zag het er stevig en uitdagend uit!

30 centimeter te links en te laag uitkomt dan wordt het moeilijk om te winnen. Welke dwaas gaat nu naar een competitie met een wapen dat niet ingeschoten is? Tja, normaal schiet ik met een stuk optiek op mijn FNC, gewoon, omdat dat beter schiet. Deze competitie echter was met open sights uit te schieten, dus slopen die scope...

Het enige dat wel goed ging, waren de tijden. (Wij vermoeden dat Mike's ouders een haas en een konijn of zo zijn. A.K.) Jammer, anders zag het er zéér goed uit. Toch slaagde ik erin om 3/4 van de 190 schutters achter zich te laten. Hij

die goed voorbereid is, lacht het noodlot toe.

Kloten munitie

Iedereen diende zijn eigen wapens mee te brengen, munitie werd door de organisatie verdeeld. FN munitie was in het verleden steeds deftig spul. Ons inziens heeft de Belgische aankoopdienst zich in de luren laten leggen. De 5,56 FNC-munitie staat sinds kort op kunststof strips die je met een bijgeleverde

Jonge dames in actie met oude wapens. Links een Belgische met het FNC geweer, boven een Luxemburgse officier in opleiding, met het classic High Power pistool dat niet altijd tegen de pittige wedstrijd-munitie bestand bleek te zijn.

snellader rechtstreeks in je magazijn kan duwen. Deze strips werken voor geen ruk, ze zijn veel te slap en soms breken ze af en verdwijnen ze mee in je magazijn. De oude metalen strips werkten solider!

Alsof het nog niet erg genoeg was bleek de verstrekte 9mm munitie was zo krachtig te zijn dat bijna iedere Belg storings kreeg met zijn 50 jaar oude FN Browning pistool. Door de klap springt er soms een patroon uit het magazijn en krijg je een double feed storing. Iemand van het Nederlandse Landmacht Schietteam merkte nuchter op dat de Belgen bijzonder goed de storingsdrills van het pistool konden toepassen.

Targets, no-shoots, op tijd worden afgerekend, van stage naar stage. Dynamisch schieten blijft enerverend!